ANUL III—No. 703 O SINGURA EDITIE JOI și VINERI 27—28 DECEMBRE 1890

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.

V. Alexandri.

ADMINISTRAȚIA : Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACȚIA : Strada Nouă, 10**

Bucurescĭ 27 Decembre

Transilvania

D. L. Veniamin, membru în „Comitetul de acțiune pentru Românii subjugațĭ" (Iașĭ), rĕspunde, în ziarul *Lupta* de la 19 Decembrie articolulul nostru intitulat *„Transilvania saŭ Basarabia."*

Cum puteam să ne așteptăm, D-sa debutează prin o insinuare, care de cât-va timp se aruncă sistematic și fără nicĭ o rușine în fața tuturor carĭ nu sunt partizaniĭ politiceĭ nemțeștĭ, — anume că facem jocul Muscaluluĭ, plătițĭ, nicĭ vorbă, nu de-a giaba... Aceasta este o prostie ca să n'o maĭ taxăm alt-fel, și nu merită să stăruim asupra eĭ.

Restul articoluluĭ D-luĭ Veniamin ne încredințează că D-sa saŭ nu ne-a înțeles, saŭ nu a voit să ne înțeleagă.

Cine a susținut, bunioară, că *Basarabia* trebuie uitată și jertfită? Noĭ uniĭ, nicĭ o dată. Ceea ce am cerut, e ca numele eĭ să nu fie pronunțat de câte-orĭ se pronunță cel al *Transilvanieĭ*, cu intenția vĕdită de-a slăbi impresia ce ar putea produce cel din urmă, de a încurca și paraliza orĭ-ce acțiune în vederea Românilor de peste Carpațĭ.

Punêndu-ne în punctul de privire curat politic și în ipoteza sa, că de la frase am trece o-dată la fapte, la faptul concret al revendicăriĭ, nu la compasiunĭ banale saŭ la ajutoare maĭ mult saŭ maĭ puțin insuficiente de ordin cultural, am maĭ susținut că trebue să îmbrățișăm de-o-dată cauza numaĭ a uneĭ părțĭ dintre Româniĭ asuprițĭ și nu a tuturor. Am adăogat imediat că primul obiect al revendicărilor noastre trebue să fie provinciile românești de peste munțĭ, pentru că acolo găsim și un dușman maĭ vulnerabil și Românĭ maĭ numeroșĭ și maĭ compacțĭ și o poziție geografică care să ne mărească puterea defensivă saŭ ofensivă și să ne facă cu putință expansiunea ulterioară.

Ce găsește D. Veniamin *neromânesc* în aceasta? Lucru vĕdit. D-sa ne-a împrumutat acest cuvênt fără să ne împrumute și sinceritatea.

„Moldoveniĭ nu pot uita Basarabia" esclamă D. Veniamin. Fără îndoială că nu pot; nu numaĭ *Moldoveniĭ*, dar orĭ-ce suflet românesc. E însă acesta un rezon, pentru a cădea în hysterism orĭ de câte orĭ se tratează politica din afară a Statuluĭ român saŭ se pune chestia emancipăreĭ Românilor asuprițĭ? Orĭ Basarabia poate fi ajutată astă-zĭ *într'un fel oare-care*, orĭ nu. Noĭ din parte-ne nu vedem *nicĭ unul* nicĭ măcar *cel cultural*. Dovadă că așa este, sunt donațiunile însemnate cu scop cultural, făcute de soțiĭ Stroescu din Odesa nu Basarabenilor învecinațĭ, unde n'ar fi putut fi utilisate, ci Românilor din țară saŭ din Transilvania, unde pot să dea roade. Ceea ce nu rĕmâne dar de făcut în privirea Basarabieĭ, este să tăcem, să ne resignăm fără a uita și să așteptăm, iar activitatea noastră să ne-o îndreptăm de o cam dată acolo unde ea găsește un teren.

Fiind-că am întrebuințat în rîndul trecut o analogie luată din istoria constitutireĭ Statuluĭ italian și D. Veniamin îșĭ dă aerul de-a cunoaște această istorie, să-ĭ aducem aminte că la 1860 Italieniĭ aŭ perdut Savoia și Nizza fără să țipe și fără să facă din ele până astăzĭ un obiect al iredentizmuluĭ militant. De ce? Fiind-că aveaŭ nevoie fie de *alianța* Franciei, fie de *neutralitatea eĭ* bine-voitoare. Nu știm dacă Rușiĭ ar fi vre-o-dată dispușĭ să ne facă aceleașĭ serviciĭ, pe carĭ Francia saŭ maĭ bine Napoleon III le-a făcut Italienilor; știm însă că pe cât timp suntem strîmtorațĭ din spre Carpațĭ, este pentru noĭ chestie de existență de a menagia această Putere, de a nu o provoca, de a nu ne face în contra eĭ avangarda Nemților și Ungurilor. De aceea guvernul de la 1878 a comis o mare greșeală politică netranșând chestia Basarabieĭ prietenește și aceia carĭ de atuncĭ încoace ațâță patimile în contra Rusieĭ, comit alta și maĭ mare.

D. Veniamin face o dosebire ingenioasă între Țarism—adică guvernul actual—și între nația rusă, și ne spune—pe temeiul unuĭ autor rus revoluționar — că Rusia odată Stat constituțional, ne-ar înapoia de bună voie Basarabia. Noĭ am putea rĕspunde D-luĭ Veniamin cu oare-care rĕutate: Eĭ bine, iată adevĕratul teren de activitate pentru amiciĭ nerăbdătorĭ aĭ Basarabieĭ. Ducețĭ-vĕ în Rusia și secondațĭ pe nihiliștĭ. Rĕutatea imbecilă este însă străină de firea noastră. Ne vom mărgini așa dar a deplânge *naivitatea* adversaruluĭ nostru de polemică. Auzĭ acolo! O Rusie constituțională să fie dispusă a renunța la posiția sa dunăreană, de dragul nostru saŭ al teoriilor liberale și umanitare! Apoĭ Prusia nu este Stat constituțional? Cu toate acestea ea nu lasă din ghiare pe Alsacienĭ și pe Polonĭ și-ĭ tratează mult maĭ rĕŭ de cât absolutista Rusie pe Româniĭ basarabenĭ. Aceia aŭ avut o cultură proprie, care li se răpește; Româniĭ basarabenĭ, afară de limbă, n'aŭ avut nimic saŭ aproape nimic.

Să nu punem preț pe vorbele revoluționarilor, D-le Veniamin. Eĭ, saŭ nu ajung nicĭ odată la guvern, saŭ ajungênd trebuie să se schimbe și să ție seamă de tradițiile țăriĭ și de rațiunea de Stat. Până una alta, Rusia are un guvern și încă *național*, care dupe toate probabilitățile are să ție mult, iar noĭ trebuie să facem așa ca să putem traĭ și la nevoie să putem lucra cu el.

Maĭ spune D. Veniamin — ca argument potrivnic nouĕ — că patrioțiĭ italienĭ aŭ preparat unitatea patrieĭ lor prin un *„program larg"* și aŭ isbutit să intereseze în mișcare toate națiunile europene, numaĭ prin aceea că nu s'aŭ făcut exclusiv *„instrumentele"* Franțeĭ, Austrieĭ saŭ Prusieĭ.

Dând la o parte cuvintul *instrument*, care n'are ce căuta aicĭ; de asemenea numele Austrieĭ și Prusieĭ, carĭ n'aŭ avut nicĭ o parte la acțiunea de preparare, —dacă nu o parte ostilă—vom rĕspunde D-luĭ Veniamin că este cu desăvârșire greșit. Din programul *larg* al patrioților italienĭ — cel puțin din programul public și de care s'a făcut uz — aŭ lipsit din capul loculuĭ *Malta* și *Corsica*, insule per eminentiam italienești. Cea d'întâiŭ aparținea Anglieĭ și cea de a doua Franțeĭ și patrioțiĭ italienĭ înțelegeaŭ bine că spre a putea isbuti contra Austrieĭ și a rivalilor eĭ, aveaŭ nevoie de bunăvoința saŭ de concursul acestor *douĕ* puterĭ. Maĭ mult: la 1860, Italia pierde Nizza și Savoia și aceste douĕ provinciĭ nu sunt luate pentru acelașĭ motiv în program, pe când Trentinul și Istria figurează și astă-zĭ, cu toată alianța oficială austro-italiană, și sunt obiectul propagandeĭ partiduluĭ iredentist. Nu probează oare aceasta, tocmaĭ ceea-ce am susținut noĭ în rîndul trecut: că revoluționariĭ italienĭ, carĭ aŭ preparat unirea, și maĭ mult încă Victor Emanuel și Cavour carĭ aŭ *făcut-o*, aŭ procedat treptat în revendicările și încercările lor.

Am maĭ putea spune multe pe această temă D-luĭ Veniamin, care este saŭ prea tinĕr, saŭ — prea puțin iredentist. De-ocamdată însă ajunge. Poate ne vom înțelege maĭ bine cu timpul, când D-sa nu se va maĭ îndoi de absoluta noastră desinteresare și noĭ vom găsi la D-sa maĭ multă sinceritate și maĭ mult simțimînt.

Adevĕrul.

TELEGRAME

BOULOGNE, 27 Decembre.—D-nul Parnell și alțĭ membriĭ aĭ Parlamentuluĭ aŭ sosit pentru a relua negociările cu D-niĭ O'Brien și Gill.

BERLIN, 26 Decembrie.— Ministrul afacerilor streine a făcut să se anunțe că Germania a recunocsut Statele Unite ale Brasilieĭ.

PARIS, 26 Decembrie.—Totalul alegerilor senatoriale în 32 de departamente a dat 75 republicanĭ și 6 conservatorĭ. Republicaniĭ câștigă 10 locurĭ. D-niĭ Tolbin, Ranc și Lefévre aŭ fost realeșĭ în Seine.

D-nul Bory, republican, a fost ales deputat în St. Flour cu 6353 de voturĭ contra D-luĭ Andrieux și în locul D-luĭ Mary Renaud, invalidat.

PARIS, 27 Decembrie. — Ziaristul Gregoire care a dat ospitalitate luĭ Padlevski a sosit aseară, el a fost arestat îndată.

BELGRAD, 27 Decembrie.— Ca rĕspuns la știrea dată de ziare după care D-nul Ristici ar fi aprobat cu totul intențiunile de divorț ale Regeluĭ Milan „Oficialul" publică corespondența schimbată în această privință între fostul Rege și Regent ca să probeze că D-nul Ristici a recomandat în tot-d'auna împăciuirea.

O nouă întrebare

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte și instrucțiune publică.

Întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de bine-facere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Pomana Regeluĭ

Corespondența ziaruluĭ „Adevĕrul"

Domnule Director,

Dărnicia M. S. Regeluĭ nostru o cunoașteți și, chiar dacă n'o cunoașteți, coloanele rĕposateĭ *România Liberă* cu dările de seamă subscrise de administratorul domeniuluĭ Coroaneĭ, onor. D. I. Calinderu, staŭ față pentru a vĕ arăta bunul obiceiŭ al M. S. de a dărui un stihar, un patrahir saŭ legatul din noŭ al uneĭ evangheliĭ cutăreĭ biscricĭ de pe Domeniul Coroaneĭ, orĭ material lemnos (parĭ și nuele) pentru îngrădirea vre unuia din aceste sfinte locașurĭ.

Dar, ceea ce nicĭ rĕposata *România Liberă*—Dumnezeŭ s'o ierte! — nicĭ D. I. Calinderu n'a spus— de sigur numaĭ din prea multă modestie — e faptul că M. S. Regele, în dărnicia ce 'L caracteriză, maĭ are obiceiul de a oferi calicimeĭ din Iașĭ—și, mila Domnuluĭ, avem destul calicĭ! — în fie-care an, de sĕrbătorile Crăciunuluĭ, câte 50, adică cincĭ-zecĭ stânjenĭ de lemne.

Prea credincios acestuĭ obiceiŭ — bun pentru calicimea ieșană, rĕŭ însă pentru M. S., căcĭ o sumă destul de bună, în loc de a intra în caseta regală, rĕmâne în soioasele și pustiile buzunărĭ ale calicimeĭ (așa cel puțin pare lucrul judecat pe deasupra) — Regele nostru a oferit — și notațĭ bine că nu de pe Domeniul Coroaneĭ, ci de pe propria sa proprietate Poeniĭ — cincĭ-zecĭ stânjinĭ de lemne pentru săraciĭ Iașuluĭ.

M. S. însă a căutat să 'șĭ maĭ tempereze anul acesta dărnicia. Vĕzênd că, din lipsa de vagoane și alte cauze asupra cărora nu mĕ maĭ întind, lemnele bune s'aŭ ridicat la preț, și că la cincĭ-zecĭ stânjenĭ de fag și carpen este ceva de câștigat, a schimbat esența lemnelor oferite în aniĭ trecuțĭ, dăruind numaĭ teiŭ, plop și răchită.

Dar, calul de dar nu se caută la dințĭ — zice un vechiŭ proverb — după a căruia înțelepciune săraciĭ Iașuluĭ s'ar fi mulțumit cu teiul, plopul și răchita M. Sale.

Lucrurile însă s'aŭ petrecut cu totul altfel de cât spre mulțumirea săracilor.

Ceĭ de la primărie, știind că guvernul actual e al Regeluĭ, și-aŭ zis că și agențiĭ electoralĭ, carĭ aŭ lucrat în alegerĭ pentru reușita guvernuluĭ, fiind aĭ acestuia, sunt decĭ și aĭ Regeluĭ.

Plecând de la această axiomă, aŭ ajuns la concluziunea că teiul, plopul și răchita regală sunt dreapta proprietate a acestor agențĭ. Și, conform acesteĭ concluziunĭ, agențiĭ electoralĭ aŭ fost aprovizionațĭ cu lemne din pomana regală pentru tot restul ierneĭ. Ba uniĭ, maĭ prevĕzĕtorĭ, ne avênd siguranța că stăpâniĭ lor vor fi la putere și la anul viitor, s'aŭ aprovizionat cu lemne și pentru cea-l'altă iarnă.

Ceea ce a maĭ rĕmas, s'a împărțit la săracĭ. Dar numĕrul acestora fiind prea mare în raport cu lemnele rĕmase, și administrația comunală îngrijitoare ca sărăcimea pentru care nu maĭ avea lemne să nu piară de frig, a găsit mijlocul — foarte practic de altmintrelea — de a o încălzi cu pumniĭ agenților eĭ și cu lopețile măturătorilor.

Iașĭ 24 Decemvrie.

A. Tzug.

Din Constanța

Omorul luĭ Tacian din Galațĭ

In precedenta v'am arătat nepăsarea poliției pentru descoperirea criminalilor saŭ a autorilor; v'am descris scena petrecută la viĭ când s'a găsit un cadavru împușcat ajuns în putrefacție, v'am arătat tocmaĭ expresiunea stimabiluluĭ nostru artist și polițaĭ că cadavrul este al unuĭ bețiv sinucis singur, puținul ajutor dat de poliție parchetuluĭ, în fine toate peripețiele cum s'a constatat saŭ s'a procedat la constatarea identitățiĭ cadavruluĭ și cauza sinucidereĭ saŭ asasinăreĭ. Astă-zĭ s'a constatat și stabilit că acel cadavru nu a fost al unuĭ bețiv dupe cum a opinat D. polițaĭ, ci a fost cadavrul nenorocituluĭ avocat *Tacianu*, fost prim procuror, etc. Apoĭ D-le director, dacă un *Tacianu* moare saŭ se omoară și nu se poate constata identitatea luĭ, cum s'ar maĭ cunoaște identitatea unuĭ străin de localitate și țară? Vĕ puteți imagina grija și activitatea polițieĭ noastre, când Tacianu a sosit în Constanța cu trenul în fața agenților polițieĭ! Tacianu s'a plimbat prin oraș atâtea zile. Tacianu nu s'a vĕzut plecând cu trenul saŭ vaporul! Tacianu nu 'șĭ-a luat bagajele din otel și Tacianu dispare de odată fără ca otelierul să denunțe plecarea unuĭ pasager, fără ca poliția, care ține un compt regulat de pasagerĭ, care vin și pleacă, să se intereseze unde e Tacianu? ce s'a făcut? cum și când a plecat? dar bine nu s'a interesat atuncĭ! Insă când s'a găsit un cadavru la viĭ, când acel cadavru era necunoscut, îmbrăcat bine, hainele în stare bună, poliția trebuia să'l prohodească cu epitetul de bețiv și alt nimic? poliția în loc de a chema otelieriĭ, de a'ĭ forța ca să zic așa să'șĭ împrospăteze memoriile spre a recunoaște un pasager al lor, se mulțumește numaĭ a zice că e un bețiv, și apoĭ să ne punem la petrecerĭ? Apoĭ cine ne asigură că Tacianu, un advocat, un fost magistrat, fie chiar și nebun cum zic uniĭ, nu a avut banĭ cu dînsul, nu a fost asasinat de poate chiar un otelier saŭ chelner spre a'l fura, căcĭ slavă domnuluĭ, avem destul de aceștia prin Constanța. Cine ne convinge pe noĭ că Tacianu s'a sinucis singur și nu a fost omorât de alțiĭ? ne este permis nouă ca administrație să zicem unuĭ cadavru, un bețiv, fără a ne interesa cine e, de unde vine cadavru și cum a ajuns în starea asta? Las ca D-v. și publicul să judece și să se convingă de valoarea acelor ce sunt pușĭ să ne protească.

Omorul cărușașuluĭ Român

In privința trunchiuluĭ cadavruluĭ găsit în baia damelor de la hotel Carol, mulțumită numaĭ autorităților onor D-luĭ Procuror, s'a stabilit identitatea: cadavrul este al unuĭ fost căruțaș român numit moș Vasile, autoriĭ nu s'a descoperit, însă se presupune că a fost asasinat și mutilat de o rudă a luĭ spre a'l jefui saŭ moșteni; ancheta însă urmează; descoperindu-se ceva, voiŭ avea plăcerea a vĕ scri.

Naufragiul Vaporuluĭ „Haurel"

Aflațĭ însă că la 17 Decemvrie vaporul companieĭ Gion Hoper din Sunderland, fiind încărcat cu grâŭ și armat de D-l Cosmă în comptul caseĭ Dreifus, a plecat la 17 corent ora 4 seara din portul nostru, după 6 ore ajungênd în dreptul unuĭ sat din Bulgaria distanță de 8 chilometre de Mangalia, a fost luat de un curent al mărĭ și asvîrlit pe stâncĭ unde s'a și spart, așa că vaporul a stat 3 nopțĭ și 2 zile cu persoanele lui în el pe apă. Căpitanul al 3-lea al vaporuluĭ vĕzênd că o să moară de sete, foame și frig acolo, fără a asculta pe Căpitan, s'a îmbarcat cu un matelot pe o barcă însă după 2 minute barca s'a vĕzut resturnată de furia valurilor, iar nenorociţiĭ nu s'a maĭ găsit. Personalul desperat după atâtea semnale a fost auzit și vĕzut de un voiajor care sosind la Mangalia și dând de veste Căpitanieĭ portuluĭ, se duse cu toțĭ în dreptul vaporuluĭ și la malu măriĭ a găsit barca vaporuluĭ aruncată de valurĭ; cu

acea barcă s'a putut scăpa restul mateloţilor în număr de 19 şi 2 căpitanĭ, carĭ aŭ sosit cu bine în Constanţa. Din cauza valurilor vaporul a fost acoperit cu ghiaţă căcĭ frigul fiind de 22 grade, pe măsură ce valul se arunca peste vapor îngheţa aşa că acum în locul vaporuluĭ este un munte de ghiaţă cu catarge.

Vaporul se numea *Haurel*, productele aŭ fost asigurate la compania Loyduluĭ.

Agentul de asigurare D. Haris se află în constatarea cazuluĭ.

C. Georgescu.

FENELON

Povestea unei tinere printese

Era o dată un rege şi o regină carĭ n'aveaŭ copiĭ. Din pricina asta eraŭ aşa de supăraţĭ, cum n'a maĭ fost nimenĭ vreodată. Insfîrşit, regina deveni îngreunată şi născu o fată, care era cea maĭ frumoasă din câte s'aŭ văzut pe lume. La naşterea eĭ veniră şi feele; dar ele ziseră toate regineĭ, că bărbatul ficeĭ sale va avea unsprezece gurĭ, saŭ că, dacă nu se va mărita până la douăzecĭ şi doĭ de anĭ, se va transforma într'o broască rîioasă. Această proorocie turbură pe regină. Fata avea de abea cincĭsprezece anĭ, când se prezentă un bărbat care avea unsprezece gurĭ şi era 'nalt de optsprezece picioare; dar prinţesa îl găsi atît de hidos, că nu-l vroi nicĭ cu un preţ.

Cu toate astea, vîrsta fatală se apropia.

Regele, care ar fi preferat să'şĭ vadă fata măritată cu un monstru de cât să se facă broască rîioasă, hotărî s'o dea omuluĭ cu unsprezece gurĭ. Regina găsi alternativa aceasta prea întristătoare.

Cum toate se preparaŭ pentru nuntă, regina îşĭ aduse aminte de o oare-care fee pe care odinioară o numĕrase printre prietenele sale: o făcu să vie, şi o întrebă dacă nu putea împiedica aceasta.

„Nu pot, respunse ea, de cât schimbînd pe fiica D-tale într'un canabiŭ (un fel de pasăre). Veĭ avea-o în camera D-tale; va vorbi în fie-care noapte şi îţĭ va cînta întotdeauna."

Regina primi. Indată prinţesa fu acoperită de pene fine, şi zbură către rege; de la dînsul ea se reîntoarse la regina, care o dismierdă de nenumĕrate orĭ. Cu toate astea, regele puse să o caute: dar nu o putu găsi nimenĭ. Toată curtea era în doliŭ. Regina se prefăcu că e tristă ca şi ceilalţĭ; dar stătea veşnic cu canabiul.

Intr'o zi, Regele o întrebă cum găsise un canabiŭ aşa de spirituel; ea rĕspunse că i-l dăduse o fee prietenă a sa.

Douĕ lunĭ se petrecură triste. Insfîrşit monstrul, plictisit de aşteptare, spuse regeluĭ că-l va mânca împreună cu toată curtea luĭ, dacă până în opt zile nu'ĭ va da pe prinţesă; căcĭ era sĕlbatec. Asta sperie pe regină, care descoperi tot regeluĭ. Se trimese după fee, care dădu prinţeseĭ forma eĭ d'intâiŭ.

Din fericire, tocmaĭ atuncĭ sosi un prinţ care, afară de gura naturală, maĭ avea câte una la vîrful fie-căruĭ deget al mâineĭ.

Regele ar fi vroit din toată inima să-ĭ dea pe fiică sa; dar se temea de monstru. Prinţul, care se amorezase de prinţesă, hotărî să se bată cu sĕlbatecul. Regele nu consimţi de cât cu mare anevoinţă. Se hotărî ziua: când sosi, luptătoriĭ înaintară până la locul destinat.

Toată lumea dorea să învingă prinţul; dar, vĕzând uriaşul aşa de îngrozitor, tremura de frică pentru Prinţ.

Monstrul avea o măciucă de stejar, cu care dădu o lovitură asupra luĭ Agleor, căcĭ aşa se numea prinţul; dar Agleor evitând lovitura îĭ tăiă genuchiul cu spada, şi făcĕndu-l ast-fel să cadă, îl ucise.

Toată lumea strigă de bucurie; prinţul Agleor se căsători cu prinţesa, cu atît maĭ multă mulţumire cu cât o scăpase de un rival pe cât de îngrozitor pe atît şi de incomod.

Accidente

LYON, 26 Decembre. — Două trenurĭ de mărfurĭ s'aŭ ciocnit lângă St. Romain; 16 vagoane s'aŭ spart; amploiatul responsabil de accident s'a aruncat în apă.

GENUA, 27 Decembre.— Un tub al căldariĭ berbeciuluĭ hidraulic „Vesuvio" a crăpat; de aci a rezultat o eşire de vaporĭ şi de apă caldă; un om a fost ucis, alţĭ şeapte sînt rănițĭ grav.

SERBURG, 26 Decembre. — Un torpilor al escadreĭ de Nord s'a isbit de coastă astă-seară; stricăciunile sînt însemnate, s'a dat la reparaţie.

SERAIEVO, 27 Decembre. — Un mare cutremur de pămînt a fost aseară la 8 ceasurĭ la Janjci; a ţinut 3 secunde şi a fost însoţit de un zgomot ca acela al trăsnetuluĭ.

Din Pitesci

Domnule Director,

In jurnalul D-voastră de la 20 Decembre, No. 698, ediţia II după informaţiunĭ greşite aţĭ publicat sub titlul „Spargerile din Piteştĭ" că la d-nu Israil Iosefovicĭ s'a spart casa de fier de făcătoĭ de rele care n'aŭ isbutit a lua banĭ din cauza zileĭ ce i'a apucat şi la D. Ştefan Constantinescu asemenea s'a spart casa de fier şi făcătoriĭ de rele asemenea n'aŭ isbutit din cauză că n'aŭ avut timp să spargă şi cutiile cele micĭ din năutru.

Domnule Director, în interesul adevĕruluĭ, vĕ rog, să bine-voiţĭ a rectifica informaţiunea publicată în modul următor:

1. D. Israil Iosifovicĭ este comerciant de cereale şi are cantorul în strada Şerban-Vodă, casa de fier în adevĕr i s'a spart într'un mod foarte îndrăsneţ, banĭ nu s'a luat pentru că nu s'a găsit, fiind plasaţĭ banĭ în a doua casă sistem Englezesc ce era alăturĭ.

La D. Ştefan Constantinescu făcătoriĭ de rele nicĭ nu s'aŭ introdus în cantor cel puţin să sgârie casa de fier ce este aşezată acolo, eĭ s'aŭ încercat la uşa cantoruluĭ şi ne isbutind să o deschiză s'aŭ retras; scopul lor nu se poate cunoaşte, dacă a fost să spargă casa de fier, saŭ numaĭ să se introducă înăuntru ca să fure marfă de coloniale ce numitul Domn are alăturĭ cu cantor, saŭ mărunţiş de banĭ ce obinşuit acest Domn lasă prin teşghea.

D. Ştefan Constantinescu este comerciant făinar şi coloniale, are magazin şi cantor în piaţa Sf. Georghe.

Poliţia a reuşit să prinză pe vestiţiĭ spărgătorĭ de case de fier Petre Ionescu zis şi Vintilescu şi Iancu Iliescu, foştĭ deja condamnaţĭ pentru asemenea spargerĭ, pe care i-a şi înaintat parchetuluĭ cu adresa Nr. 5285 şi 5339.

Bine voiţĭ, vĕ rog, D-nule Director, a primi asigurarea deosebiteĭ mele consideraţiunĭ.

Un Piteştean.

CHARLES MONSELET

Nevasta în faţa prietinilor

— Nu pot, scumpule; m'aşteaptă nevasta!"

Aşa rĕspunde un bărbat însurat unuĭ prietin care se sileşte să'l oprească la Cerc.

„Cu toate acestea nu'ĭ târziŭ!" zice prietinul.

— Miezul nopţeĭ, iaca, fără zece minute E tocmaĭ vremea şi nicĭ nu mĕ fac de rîs

— Va să zică eştĭ cusut de fustele neveste-teĭ tale?

— Ba nu, dar ţiŭ ca să n'o neliniştesc. Asta'ĭ o atenţiune aşa de mică în cât nicĭ nu mĕ gândesc să'mĭ fac un merit din ea.

— Sigur că te ceartă orĭ-când te întorcĭ maĭ târziŭ? zice prietinul rîzînd.

— Te înşelĭ.

— Atuncĭ e alt sistem: e bosumflată, s'arată că sufere, îşĭ muşcă buzele, zice numaĭ câte o vorbă care are multe înţelesurĭ Cunosc eŭ toate repertoriile!

— Nu cunoştĭ nimic! rĕspunde bărbatul dând din umerĭ, nu ştiĭ să judecĭ.

— Cand nimereştĭ pe om unde'l doare nicĭ o dată nu ştiĭ să judecĭ.

— Nevasta nu'ĭ aşa de proastă cum crez tu şi nicĭ eŭ nu sunt aşa de mic de suflet!

— Probează rĕmâind.

— Pentru ce? Jocul mĕ oboseşte. Aci e prea cald. Imĭ e somn. Crez că toate acestea sunt destule motive. Adio.

— Bine îmĭ spunea Ulric deunăzĭ.

— Ce'ţĭ spunea Ulric? întreabă bărbatul care'ĭ gata să iasă.

— Hei! zicea şi el ce vorbeşte toată lumea la cerc ca şi în altă parte.

— Ce?

— Că tu eştĭ pierdut pentru 'prietiniĭ tĕĭ şi că însurătoarea ta'ĭ o mare nenorocire....

— Cum aşa?

— Pentru dênşiĭ.

— Ah!... Şi pentru ce nu maĭ vin prietiniĭ meĭ la mine acasă ca şi altă dată? Cine'ĭ opreşte?

— Nu maĭ e acelaş lucru.

— De ce? Acum sîntem doĭ în loc de unu, ca să'ĭ primim.

Nevastă-mea 'ĭ băiat bun.

— O cunosc!

Bărbatul plesni din degete de nerăbdare.

— Ciudat! zice el; tu tot-d'a-una aĭ avut antipatie pentru Alexandrina, cu care abia te-aĭ întîlnit de douĕ-treĭ orĭ până acum.

— Iţĭ jur.

— Vezĭ bine, Alexandrina nu'ĭ perfectă, fiind-că atuncĭ ar fi rĕŭ şi pentru ea şi pentru mine. Insă are calităţĭ, are farmecul eĭ. Spune drept, cum o găseştĭ?

— Da.

— Ce va să zică da?

— Vreaŭ să zic încântătoare.

— Cum zicĭ vorbele astea!

— Cum vreĭ să le zic? Prea mult entusiasm te-ar îngriji. Nevasta ta, fiindcă ţiĭ să cunoştĭ părerea mea, nevasta ta are trăsurile regulate, un port frumos. Mie, nu'mĭ place când e cineva maestos. Fiecare are gusturile luĭ; nu'l blamez p'al tĕŭ.... Dar ce are ea pe obrazul stâng? aluniţă?

— Da, are o zmeură.

— Păcat.

— Ce are aface! abia se bagă de seamă.

— Insfîrşit; un lucru de nimic ajunge câte o dată ca să urîţească pe cineva.

Bărbatul se zburleşte.

— Aĭ să'ĭ găseştĭ vr'un cusur în manierile eĭ, în toaleta eĭ, în chipul cum vorbeşte?

— Nicĭ un cusur... din puntul de vedere al pensionuluĭ sînt convins că'ĭ foarte tare în pian.

— E adevĕrat!.... dar mĕ plictiseştĭ! Dacă aĭ putea, cum pot eŭ, ca să'l judecĭ caracterul!

— A! caracterul! tocmaĭ ce'ţĭ lipseşte ţie. Tu aĭ avut totdauna trebuinţă să fiĭ dus de nas.

— Ia lasă-mĕ în pace! Eŭ, unul, cel maĭ liber, cel maĭ independent, care nu pot suferi măcar umbra uneĭ piedicĭ, care am groază de tot ce seamĕnă cu un lanţ!

— Insă!

— Auzĭ să fiŭ eŭ dus de nas!.... aĭ haz, zĕŭ aşa!

— Ce vreĭ? am vĕzt mulţĭ ca tine tot aşa de căzuţĭ!

— Căzut! eŭ? zise bărbatul indignat. Aidem în sala de joc: pun douĕzeĭ şi cincĭ de napoleonĭ.

I. S. Sp.

Din arestul militar din Craiova

Sub-semnaţiĭ de maĭ jos rezervişti din corpul I de armată, fiind chemaţĭ a lua parte la manevrele din toamna anuluĭ 1890, şi nefiind la domiciliurile noastre, plecând după existenţa zilnică atât a noastră cât şi a familieĭ; şefiĭ de garnizoane de prin comune, avĕnd în vedere ordinile noastre de chemare, nu a voit a se interesa de poziţia noastră care noĭ deja cea maĭ mare parte le-am pus în vedere a încunoştiinţa familiile noastre pentru a ne înştiinţa de a ne prezenta la corpurĭ când vom fi chemaţĭ, s'aŭ mulţumit numaĭ a dresa proces-verbal de absenţa noastră din comună, pe care l'a înaintat depozituluĭ unde am fost chemaţĭ a face serviciŭ de manevre. Aşa că depozitele de recrutare a dat ordine de urmărirea noastră, ast-fel că după reîntoarcerea noastră în comună, ne-am vĕzut prinşĭ şi duşĭ depozitelor unde am fost deţinuţĭ, alţiĭ câte una lună şi alţiĭ câte douĕ şi maĭ multe, în urmă înaintaţĭ închisoreĭ militare, unde asemenea ne vedem deţinuţĭ în închisoare fără ştirea luĭ Dumnezeŭ lăsând copiĭ şi femeĭ după un interval de patru lunĭ, care umblă din casă în casă cerşind spre a se milostivi cineva de eĭ şi a le da o bucăţică de pâine pentru că nu aŭ altă speranţă de cât în total în noĭ carĭ lipsim de acasă, fiind depuşĭ în închisoare, iar nu duşĭ după hrana fiilor sĕĭ, care acum în timpul ierneĭ se află în marea mizerie. De noĭ nu ar fi atâta greutate căcĭ avem aicĭ existenţa zilnică din partea Statuluĭ, şi ar fi bine, ca Statul să se gândească şi la nenorocitele noastre femeĭ şi copiĭ, a le da şi lor o mână de ajutor, nu cu banĭ, nicĭ alt-ceva de cât prin graţierea noastră.

Aşa că este de prisos a ne maĭ da vr'o pedeapsă, fiind deja făcută de noĭ în prevenţie; pedeapsă de care la judecată nu se ţine în seamă adăogându-ne noĭ pedepse de câte treĭ până la şase lunĭ şi cu prevenţia de patru fac o lipsă de şapte până la zece lunĭ, din sînul familiilor noastre care ne aşteaptă cu hrana zilnică, fără a şti eĭ unde ne aflăm. Rugăm pe maĭ mariĭ să bine-voiască a ne asculta plângerea şi a ne graţia scăpându-ne de zilele negre în care ne aflăm.

22 Rezervişti.

PRIMARIA COMUNEI BUCURESCI

Convocare

In temeiul Inaltuluĭ decret cu Nr. 3332 din 3 Decemvrie a. c.

Noĭ Em. Protopopescu-Pake, Primarul Comuneĭ Bucureştĭ, convocăm pe toţĭ D-niĭ alegĕtorĭ aĭ colegiuluĭ II de Adunare din judeţul Ilfov, înscrişi pe listele electorale definitive, formate pentru anul curent, ca să se adune în ziua de 20 Ianuarie 1891 la orele 9 de dimineaţă, în localele maĭ jos arătate, *spre a alege un deputat în locul d-luĭ Teodor Nica, care a primit funcţiune salariată.*

Alegĕtoriĭ acestuĭ colegiŭ împărţiţĭ în 10 secţiunĭ vor vota în modul următor:

SECŢIUNEA I compusă din 974 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Doamna Bălaşa, Sf. Dumitru, Sf. Ioan, Curtea Veche, Biserica Doamneĭ, Şerban Vodă, Creţulescu, Popa-Herea, Colţea, Rĕsvan, Sf. Gheorghe noŭ, Sf. Nicolae Şelarĭ, Sf. Gheorghe vechiŭ şi Bis. Enĭ.

Votează în localul ospeluluĭ comunal din strada Colţeĭ unde este şi biuroul central.

SECŢIUNEA II idem 956 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Cişmeaua, Batiştea, Sf. Vasile, Popa-Cosma, Boteanu, Popa-Darvaş, Amza şi Icoana.

Votează în localul şcoaleĭ comunale de ambe-sexe din strada Clemenţeĭ.

SECŢIUNEA III idem 694 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Pitar-Moşu, Sf. Visarion, Precupeţĭ-Noĭ, Precupeţi-Vechĭ şi Dichiu.

Votează în localul şcoaleĭ comunale de la Tunarĭ.

SECŢIUNEA IV idem 544 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Oţetarĭ, Popa Chiţu, Caimata, Popa-Rusu, Silivestru, Armenĭ şi Sf. Ioan-Moşi.

Votează în localul şcoaleĭ comunale de băeţĭ de la Silivestru.

SECŢIUNEA V idem 796 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Manea-Brutaru, Sf. Vinerĭ-Nouă, Cărămidariĭ-de-Sus, Sf. Nicolae Duşumea, Sf. Voivozĭ şi Popa-Tatu.

Votează în localul şcoaleĭ comunale din strada Polizu.

SECŢIUNEA VI idem 706 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Sf. Constantin, Sf. Elefterie, Sf. Ştefan, Schitu-Măgureanu, Brezoianu, Gorganĭ şi Isvorul.

Votează în localul şcoaleĭ comunale de ambe-sexe din strada Ştirbeĭ-vodă (Cuibu cu barză).

SECŢIUNEA VII idem 997 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Arhimandritu, Biserica-Albă, Spirea-Veche, Spirea-Nouă, Ghencea, Mihaĭ-Vodă, Bărbătescu-Vechĭ şi oraşul Olteniţa.

Votează în localul şcoaleĭ comunale de băeţĭ din strada Justiţieĭ (Casa Poenărescu).

SECŢIUNEA VIII idem 993 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Sf. Spiridon, Bărbătescu-Noŭ, Slobozia Vlădica, Flămânda, Sf. Ecaterina, Radu-Vodă, Doboteasa, Sârbiĭ, Cărămidariĭ-de-Jos, Apostol, Staicu, Folşoru, Manu-Cavafu, Broştenĭ şi Popescu.

Votează în localul şcoaleĭ comunale de ambe-sexe din calea Şerban-Vodă (Maidanu Dulapuluĭ).

SECŢIUNEA IX idem 973 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Oboru-Vechiŭ, Iancu, Pantelimon, Oboru-Noŭ, Popa-Nan, Delea-Veche, Delea-Nouă şi Isvorul.

Votează în localul şcoaleĭ comunale de fete din strada Traian (Casa Gălăşescu).

SECŢIUNEA X idem 631 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Negustorĭ, Mântuleasa, Vergu, Olarĭ, Sf. Vinerĭ, Udricanĭ, Lucacĭ, Oltenĭ, Sf. Ştefan, Popa-Soare şi Ceauş-Radu.

Votează în localul şcoaleĭ comunale de ambe-sexe de la Lucacĭ.

Primar, Em. Protopopescu-Pake.
Secretar general, C. Zătreanu.
No. 53104
1890 Decembre 7.

ULTIME INFORMATII

O telegramă din Constantinopol, cu data de 25 Decemvrie, ne anunţă că bisericile greceştĭ din tot imperiul, s'aŭ deschis în dimineaţa primeĭ zile a serbătorilor Crăciunuluĭ.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

40

Charles Merouvel

MORŢI ŞI VII

BUNICA

XX

Viaţă de flăcăŭ

— O singură dorinţă am: să trăesc în pace fără să mĕ bag în intrigile altora. Tu fă ce veĭ şti. Descarcă-te cum poţĭ!... Insoară-te!

— Poate că numaĭ scăparea asta mĭ-a rĕmas.

— Şi te gândeştĭ să te însorĭ?

— Poate.

— Socoteştĭ să izbuteştĭ?

— O să mĕ silesc.

— Noroc bun!

— Negreşit că şi tu o să facĭ tot aşa?

— Nu'ĭ primejdie. Cine o să mĕ vrea?

— Eştĭ fată foarte frumoasă.

— Foarte 'ţĭ mulţumesc

— Deşteaptă....

— Nu'ţĭ cer complimente.

— Bună...

— Nu crede... cu toate calităţile astea însă am o familie care poate face pe cel maĭ înfuriaţĭ să fugă de mine. Tata e un hoţ, un leneş şi un beţiv... fratele meŭ e numaĭ de doĭsprezece anĭ şi dă dovezĭ că o să ajungă un tâlhar mare. O să moară în Caledonia şi el se bucură. Mama...

Tăcu.

— Este în groapa comună! zise ea vorbind maĭ încet; nu ştiŭ cum am putut să scap teafără din mocirla în care mĭ'am tîrît copilăria; un singur păcat am pe conştiinţă. Tu eştĭ pricina şi să nu crezĭ că nu ţi'l ţiŭ în seamă, gândeşte-te bine, fiind-că mĕ roşesc.

Iĭ scăpărară ochiĭ pe când aruncă ameniţarea asta cu vocea alterată.

Zise iar:

— Dacă veĭ avea trebuinţă de mine, o să mĕ găseştĭ, dar nu pentru lucru de nimic. S'a sfîrşit.

— Te aĭ gândit bine? întrebă Vaunoise.

— Da.

— Când te ducĭ la Laura?

— Mâine.

— Dar apartamentul tĕŭ din strada Vignon?

— Il ţiŭ. Nu te aĭ sărăcit tu pentru ca să'mĭ plăteştĭ chiria, ştiĭ tu? Cincĭ sute de francĭ chirie, pentru casă, apă, covor pe jos şi gaz. Un colţişor în catul întîĭ aproape de cer! Pot eŭ să plătesc atâta.

— Atât maĭ bine; voiŭ şti unde staĭ.

— Te sfătuesc să uiţĭ drumul. Nicĭ un bărbat nu va intra acolo vre'odată saŭ îmĭ schimb părerea. Iĭ urăsc pe bărbaţĭ.

— Chiar pe mine? întrebă el silindu-se să zîmbească.

Fata se gândi o clipă.

— Pe tine ca şi pe ceĭ-l'alţĭ; pe tine poate maĭ mult de cât pe ceĭ-l'alţĭ.

— Rĕŭ merge.

Cu cât îl trata fata asta cu maĭ mult dispreţ cu atâta simţea o voinţă maĭ aprinsă ca s'o ţie.

— N'o să te căeştĭ? o întrebă Vaunoise.

Cesarina'ĭ pricepea dorinţele luĭ aţâţate, sângele care'ĭ colcotea când o vedea. Ea simţea deosebită plăcere de tulburarea luĭ.

Se puse drept în faţa luĭ, foarte provocătoare, cu un zîmbet sardonic pe buze, cu sînul eĭ frumos de marmură 'nainte, cu capul drept mîndru, ceea ce părea atitudinea naturală a feteĭ acesteia cu tipul de împărătească, şi tot ce avea ea pe inimă se exhală într'o explozie de francheţe brutală:

— Ce 'mĭ vorbeştĭ tu de căinţă şi pentru ce m'aş căi? zise ea. Te găsesc caraghios, însă aşa sunteţĭ toţĭ, şi din pricina asta îţĭ spun că nicĭ un bărbat nu va călca pragul uşeĭ mele. Găsiţĭ o fată pe gustul vostru, fiind-că are piele frumoasă şi ştie să se îmbrace, şi alergaţĭ la ea cu tot felul de vorbe frumoase şi de făgăduelĭ. Ea se lasă să dea în cursă. Lenevirea, cochetăria, necunoscutul o ispitesc: Frumos e necunoscutul! Face să vorbim de el. Să trăeştĭ închisă într'o cameră unde nu ştiĭ ce să facĭ în timpul cât aşteptĭ ca să'ţĭ vie amantul care te tratează cum tratează Turciĭ tîmpiţĭ de opiŭ roabele lor cumpărate de la câte un negustor de carne omenească şi ţarcuite într'un harem! Să morĭ de urît fiind-că nu ştiĭ ce să facĭ, să'ţĭ fie frică să nu'ţĭ dea drumu când îĭ vor veni toanele rele unuĭ om sătul de tine şi să te arunce pe drumurĭ, să te simţĭ înjosită şi să te dispreţueştĭ chiar pe tine dîndu-te fără iubire, ca o marfă plătită. Ah! nu! ca s'ajungĭ acolo trebue să fi omorît pe tată-tĕŭ şi pe mamă-ta şi să aĭ un suflet d'acelea căzute şi stricate carĭ nu maĭ pricep măcar ce'ĭ binele şi ce'ĭ rĕul. Eŭ nu sunt de cât o ticăloasă crescută în mizeria cea maĭ de pe urmă. Port un nume batjocorit care se potriveşte cu condiţia mea, Cesarina Baluche! Tot neamul Baluchilor sînt vînatul poliţieĭ corecţionale. Urît neam! Când aĭ venit tu, contele de Vaunoise, am fost amăgită de perspectiva că o să am a face cu o lume maĭ bună. Aşa! lumea asta de sus abia vorba şi-o schimbă! Cunoşteam femeile fiind-că le îmbrăcam şi le auzeam clefetind între ele. Femeile nu se jenează între ele şi la cusutoreasă se apreciază de multe orĭ maĭ bine o marchiză de cât într'un salon. Sunt cliente. Le respect ca cliente şi nu vreaŭ să zic nimic! Dar bărbaţiĭ? Doamne! Maĭ bine de cât să fiŭ a unuĭ paşe d'aceştia, fie chiar D. de Vaunoise, maĭ bine mi-ar plăcea să mătur uliţele dimineaţa, când ninge; să adun cu cârligul sdrenţele din gunoaele de pe trotuare, să domesticesc fiarele sĕlbatice într'o baracă saŭ să joc pe sîrmă maĭ mult goală. Toate astea sînt meseriĭ de oamenĭ liberĭ carĭ trăesc cum pot cu ceĭ douĕ-zecĭ de banĭ pe care 'ĭ recoltează; dar ca să te vinzĭ pe tine, să'ţĭ vinzĭ pielea ta, carnea ta, dinţiĭ tĕĭ, pĕrul tĕŭ şi voinţa ta, nicĭ-odată! Am crezut în iubire! Tu mĭ-o făgăduiseşĭ! şi am fost aşa de proastă ca să te ascult! Iubirea'ĭ o vorbă numaĭ. La ţară poate că se maĭ găseşte.... nu m'aş duce la ţară ca s'o vĕd... In Paris, la baroniĭ voştri şi la financiariĭ voştri... în cercurile voastre.... vorbă să fie!

Vorbea fără să strige, fără să ţipe, lămurit binişor, pişcător.

Contele sta nemişcat, hypnotizat ca să zicem ast-fel de ochiĭ eĭ marĭ plinĭ de îndrăzneală care 'l magnetizaŭ. Ar fi voit să păstreze pe amanta asta a căruĭ formă părea cioplită dintr'o bucată de stîncă şi ursită ca să înfrunte aniĭ şi nu ştia ce să hotărască, fiind-că Cesarina era pentru dînsul o povară şi o piedică.

Ingână câte-va obiecţiunĭ şi însfîrşit când se vĕzu încolţit:

— Eĭ bine! da, am sărăcit de tot! zise el mărturisindu se. Din pricina asta m'aĭ găsit nehotărât. Aşteaptă! o să mĕ înbogăţesc iar şi atuncĭ...

— O să fiĭ darnic.

— Iţĭ voiŭ da cu prisos orĭ-ce!

— Cu baniĭ alteia? Foarte'ţĭ mulţumesc!

El se făcu că nu aude.

— Vreaŭ să'mĭ viŭ în fire! zise el.

— Insurându-te cu o zestre?

— Cunoştĭ tu alt mijloc?

(Va urma).

In ziua de Crăciun a avut loc înmormântarea unuia din cei maĭ vechĭ militarĭ aĭ ţĕreĭ noastre, colonelul Emanuel C. Boteanu.

Născut în 1812 colonelul Boteanu intră în miliţia română în 1827 ajuns la gradul de căpitan. El fu însărcinat în 1845 cu organisarea aceluĭ corp de pompierĭ din Capitală care se luptă vitejeşte pe Dealu-Spireĭ în contra Turcilor.

Inaintat la gradul de colonel în 1858 Em. Boteanu, după unire, fu numit în 1860 şef de Stat-Major al luĭ Cuza-Vodă.

După căderea acestuia colonelul Boteanu se retrase din armată şi fu numit şef al gardeĭ civice din toată ţara.

Şase fiĭ aĭ sĕĭ sunt toţĭ militarĭ douĭ colonelĭ, douĭ locot.-colonelĭ şi douĭ majorĭ.

Loteria reuuiuneĭ femeilor Române din Iaşĭ nu s'a putut trage în ajunul Crăciunuluĭ, din pricină că nu s'a vîndut măcar atâta bilete, cât ar fi trebuit să se acopere suma câştigurilor.

S'a convocat comitetul spre a se cere o nouă amânare.

Wjedomost din St. Petersburg, anunţă că vapoarele de pe Dunăre ale societăţiĭ Gagarine vor transporta de la Odesa în România mărfurĭ ruseştĭ fabricate în special pentru pieţele româneştĭ, maĭ cu seamă stofe carĭ provin din districtele industriale din Moscova, ca să încredinţeze aceste pieţe de calitatea acestor produse şi modicitatea preţurilor.

Clubul liberal a hotărît să susţie la alegerea unuĭ deputat la colegiul al II-lea de Ilfov, candidatura D-luĭ N. Fleva.

Un comitet s'a ales, spre a se ocupa în special de această alegere, comitet din carĭ fac parte D-niĭ: N. Fleva, G. D. Pallade, P. Grădişteanu, G. C. Cantacuzino, C. Nacu, I. G. Bibicescu, Al. Beldiman, Gr. T. Brătianu, C. Dimitrescu-Iaşĭ şi Al. Vlădescu.

Cu o deosebită mulţumire aflăm că profesoriĭ şi institutoriĭ din Giurgiu sunt pe cale de a forma o societate didactică al căreia scop principal va fi studiarea şi perfecţionarea metodelor de învăţămînt.

Felicitând călduros pe iniţiatorĭ, sperăm că toţĭ profesoriĭ şi institutoriĭ din acea localitate se vor grăbi să se asocieze spre a scăpa o dată copilaşiĭ de vechile metode ale căror rezultate nu sunt de loc mulţumitoare.

Sărbătorile Crăciunuluĭ aŭ fost abondente în fapte felurite.

Aşa în strada Rĕspântielor la Nr. 17, hoţiĭ aŭ spart o casă şi aŭ furat giuvaerurĭ în valoare de peste una mie leĭ, precum şi banĭ.

In seara întâia de Crăciun iubitoriĭ de Circ, aŭ bătut la galeriĭ pe un giandarm, care a fost dus la spital într'o stare desperată.

Inflăcăraţiĭ atleţĭ de ocaziune, se află în arest la poliţie şi vor da seamă justiţieĭ de încercarea lor de luptă Homerică.

Tot în seara Crăciunuluĭ, şi tot la Circ, tineretul *High-Life* a'ĭ căruĭ nervĭ aŭ fost ore-cum escitaţĭ de pleoscăiturile biciurilor şi de strigătele călăreţilor, eraŭ pe aproape să imiteze pe tovarăşiĭ lor de la galeriĭ.

Din pricina obiceiuluĭ cel prost de a goni caiĭ în fuga mare pe stradele oraşuluĭ, ierĭ un om a fost rĕsturnat de o sanie.

Pacientul a fost transportat la spital.

Când se va pune oare capăt acestuĭ barbar obiceiŭ?

In maĭ multe punte ale oraşuluĭ micĭ încăerărĭ aŭ avut loc între prieteniĭ carĭ aŭ chefuit... tot prieteneşte şi apoĭ, s'aŭ împăcat... tot prieteneşte... dar pe la secţiĭ, după ce aŭ dormit o noapte împreună subt protecţia comisarilor respectivĭ.

Birjariĭ 'şĭ fac de cap.

Lunĭ, cel care conducea sania No. 598, a călcat pe litograful Vonneberg din str. Regală, pricinuindu-ĭ moartea; iar cel cu Nr. 358 scăpând caiĭ în apropiere de Hală, a rĕsturnat două femeĭ rănindu-le destul de grav.

Ce face poliţia?

Atragem atenţiunea autorităţilor din Focşanĭ, asupra antreprenoruluĭ hoteluluĭ Dascalof din acea localitate, Alecu Ştefănescu, despre care ni se scrie că în fie-care zi joacă cărţĭ cu pasageriĭ hoteluluĭ şi alte persoane, jupuindu-ĭ într'un mod neruşinat.

Aflăm că D. Mihail Minculescu, student al facultăţeĭ de medicină din Bucureştĭ, a susţinut cu succes teza sa pentru doctorat în medicină şi chirurgie, tratând despre *„Examenul Bacteriologic al urineĭ la cadavru şi raportul bacteriilor din urină cu maladiile infecţioase."*

Felicităm călduros pe noul dr.

Aflăm cu multă părere de rĕŭ că D. Ghiţă Cantacuzino, părintele simpaticuluĭ director al *Monitoruluĭ Oficial*, a încetat din viaţă.

Trimitem complimentele noastre de condoleanţă, mult întristateĭ familiĭ.

Ştirĭ din Serbia ne vestesc despre călătoria la Belgrad a luĭ Nazar Efendi, şeful datorieĭ turceştĭ, spre a oferi guvernuluĭ Sêrbesc sare din minele turceştĭ.

Doctorul Emanoil Florescu atât de persecutat de Ministerul de rĕzboiŭ, care vrea să'l facă cu orĭ-ce preţ medic militar şi care în urmă fusese condamnat la un an de zile închisoare *pentru dezertare*, a fost graţiat.

Aseară, sala Băilor Eforieĭ, iluminată splendind, resuna de notele armonioase ale muziceĭ. Balul tinerimeĭ comerciale atrăsese foarte multă lume şi dănţuitoarele neobosite şi drăgălaşe eraŭ în numĕr foarte mare. Petrecerea a fost foarte animată şi a durat până târziŭ noaptea.

Acest bal a avut o reuşită care a întrecut or-ce aşteptare.

Teatru Bulevarduluĭ. azĭ Jouĭ 27 Decembre: Două ruprezentaţiunĭ, una la 4 ore p. m. şi alta la 8 jum. seara.

Societatea industrială curtea de Argeş, constituită în Bucureştĭ la 1886 şi al căruĭ numĕr de membriĭ este de peste 400 comercianţĭ, proprietarĭ şi industriaşĭ, a trimis la Cameră o delegaţiune din sînul sĕŭ compusă din 10 membri comercianţĭ fruntaşĭ aĭ Capitaleĭ şi anume: Grigore Alexandrescu, G. Dobriceanu, Ioan Niculescu, Ioan Popovicĭ, I. Niculescu, G. Petrescu, Nae Niculescu, Pavel Negreanu, Andreĭ Ioan şi N. G. Păcuraru Adjud, care aŭ prezentat d-lor deputaţĭ o petiţiune prin care cere a i se da o subvenţie de 10 miĭ francĭ pe fie-care an pentru înzestrarea cu scule a ucenicilor sătenĭ, carĭ după ce învaţă diferite meseriĭ se întorc a le practica în satul lor natal. D-niĭ deputaţĭ cu care s'a întreţinut delegaţiunea celor 10 membri, aŭ primit bucuros propunerea şi aŭ promis sprijinul lor.

Calendarul Şcoaleĭ pe 1891, de M, Berar, profesor.

Epuizându-se seria I de exemplare, s'a făcut un deposit noŭ la *Librăriĭ Universală*, Leon Alcalay, Bucureştĭ calea Victorieĭ 37.

Preţul unuĭ exemplar 3 leĭ.

Am onoare a face cunoscut, că conform publicaţiuneĭ desvoltate prin Monitorul Oficial *No. 215, în loc de Isac Schvartz cum m'am numit până acuma, mĕ voiŭ numi şi semna d'acum înainte*

Isac Negreanu
actualmente administrator acciselor comunale Ploeştĭ.

Am onoare a face cunoscut, că conform publicaţiuneĭ desvoltate în Monitorul Oficial *No. 215, în loc de Daniel Schoartz, cum m'am numit până acuma, mĕ voiŭ numi şi semna d'acum înainte*

Daniil Negreanu
actualmente comerciant de cereale în Brăila

ULTIMA ORA

Atragem atenţiunea cititorilor noştri asupra numĕruluĭ de mâine al *Adevĕruluĭ.*

In acest numĕr vom publica amănunte îngrozitoare asupra sĕlbătăciilor carĭ se comit la divizionul jandarmilor călărĭ din ordinul comandantuluĭ acestuĭ *corp de gardă al M. Sale Regeluĭ.*

Tragerea Loterieĭ

In folosul şcoaleĭ israeilite de fete *Fraternitatea Zion* şi a celeĭ de băeţĭ *Iacob şi Carolina Löbel din Bucureştĭ*, aŭ câştigat numerele:

Nr. 26048	10,000	leĭ
„ 44776	1,000	„
„ 45933	1,000	„
„ 36182	500	„
„ 24449	500	„
„ 07916	100	„
„ 04368	100	„
„ 04538	100	„
„ 09163	100	„
„ 22952	100	„
„ 37111	100	„
„ 21836	100	„
„ 07916	100	„
„ 08155	100	„
„ 47569	100	„
„ 10322	50	„
„ 47982	50	„
„ 20808	50	„
„ 13916	50	„
„ 08026	50	„
„ 26886	50	„
„ 31924	50	„
„ 29347	50	„
„ 10322	50	„
„ 12086	50	„
„ 45193	50	„
„ 22756	50	„
„ 26499	50	„
„ 12398	50	„
„ 36414	50	„
„ 30124	50	„
„ 24900	50	„
„ 03827	50	„
„ 46978	50	„
„ 29700	50	„

Ultime Telegrame

COPENHAGA, 27 Decembrie.—Guvernul danez a recunoscut republica brasiliană.

PARIS, 27 Decembre. — Ducele Nicolae de Leuctenberg a murit după prânz.

VIENA, 26 Decemvrie. — Reînceperea negocierilor pentru tractatul de comerţ cu Germania s'a amânat printr'o înţelegere comună a ambelor părţĭ pentru 12 Ianuarie.

LONDRA, 26 Decemvrie.— Agenţia Reuter află din Syra că după ştirile din Creta, Liapis Sphakiatis ar fi debarcat la Rethyms însoţit de voluntarĭ şi ducênd maĭ multe lăzĭ de cartuşe.

Tipografia Modernă Grigorie Luis, strada Academieĭ No. 24.